

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **Vinostrada, s. r. o.**, IČO 02967375
sídlem Korunní 588/4, 120 00 Praha 2 – Vinohrady
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Ondřejem Dlouhým
sídlem Opletalova 600/6, 602 00 Brno-město

proti
žalovanému: **ředitel inspektorátu Státní zemědělské potravinářské inspekce**
sídlem Za Opravnou 300/6, 150 00 Praha 5 – Motol

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2022, č. j. SZPI/BF176-20/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele Inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce ze dne 4. 7. 2022 č. j. SZPI/BF176/20/2002 a opatření číslo D022-11575/22/D Státní zemědělské a potravinářské inspekce Inspektorátu v Praze ze dne 23. 6. 2022 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení v částce 31 952,88 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Ondřeje Dlouhého, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno opatření č. D022-11575/22/D ze dne 23. 6. 2022 (dále jen „Opatření“) vydané inspektorkou Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále jen „Inspekce“.) Uvedeným Opatřením bylo žalobkyni nařízeno stažení vín PK 20LT ALZAIA VINO FRIZZANTE BIANCO, Lotto 00255574 a SL 20LT ALZAIA VINO FRIZZANTE BIANCO, Lotto 00244587 (dále jen „předmětná vína“), jež byly uvedeny na zaslaných dokumentech Stampa del documento amministrativo di accompagnamento n. 22ITVEV00192S02699891 ze dne 2. 5. 2022 a Documento di trasporto n.3220692 ze dne 2. 5. 2022.
2. Stažení vín z oběhu bylo žalobkyni uloženo na základě kontrolních zjištění, že žalobkyně porušila § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství (dále jen „vinařský zákon“), a to s termínem splnění do 4 dnů od doručení kontrolního materiálu. Porušení právní povinnosti se měla dopustit tím, že neoznámila dovoz předmětných nebalených vín v množství 1 ks dle § 14a vinařského zákona a při nesplnění oznamovací povinnosti dle § 14a nelze dle § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 téhož zákona uvádět vína do oběhu.
3. Proti uvedenému Opatření podala žalobkyně odvolání, v němž jako zásadní namítala, že nebyly dány důvody pro plnění oznamovací povinnosti, neboť předmětná vína jsou vinařským produktem využívajícím výhradně jednorázový obal pro spotřebitele ve smyslu ust. § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. K této námitce se vztahovala všechna její odvolací argumentace včetně odkazu na důkazní prostředky. Spor mezi účastníky o plnění oznamovací povinnosti žalobkyně dle cit. zákona tedy vznikl v otázce charakteru obalu, v němž byla předmětná vína dovezena a následně na území České republiky dále obchodně distribuována.
4. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný vyšel nejprve z průběhu kontroly zaznamenané v Dokladu o provedených kontrolních úkonech č. D019-11575/22 ze dne 1. 6. 2022 a Dokladu o provedených kontrolních úkonech č. D022-11575/22 ze dne 24. 6. 2022, tj. zaměřených na dovozní doklady k předmětným vínům a na skutečnost, jak bylo s dovezenými vinařskými produkty následně na území České republiky naloženo. Po zjištění, že předmětná vína byla naskladněna a dále uváděna na trh v obalech KEYKEG a POLYKEG o objemu 20 litrů, Inspekce poukázala na předchozí kontrolu vedenou pod č. j. KS002-11575/21 (kontrola provedená v r. 2021), již v průběhu které žalobkyně neprokázala, že by uvedené obaly splňovaly definici obalu pro spotřebitele dle vinařského zákona. Inspekce zhodnotila písemné dokumenty vypracované soudním znalcem V. Špilarem, a to jak znalecký posudek ze dne 31. 3. 2021, tak i jeho stanovisko ze dne 5. 4. 2022, zaměřené primárně na posouzení obalu typu KEYKEG z pohledu požadavků zákona na č. 477/2001 Sb., o obalech (dál jen „zákon o obalech“), nikoli z pohledu požadavků vinařského zákona. Žalovaný uvedl, že Inspekce neshledala, že by předmětný znalecký posudek a stanovisko vyvracely kontrolní zjištění učiněná Inspekcí. Dokumenty znalce teoreticky popisují funkčnost a vzhled obalu a jeho technické vlastnosti, avšak nezabývají se možností, zda lze

obal bez výměny jednorázového uzávěru znovu naplnit či nikoli a za jakých podmínek, což bylo jedním z podstatných aspektů pro posouzení, zda se jedná o obal určený pro spotřebitele dle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona.

6. Žalovaný poukázal i na stanovisko Ministerstva zemědělství k předmětným obalům. Dále uvedl, že typ obalu KEYKEG a jeho vlastnosti byly v průběhu kontrolních vstupů provedených v minulosti se zástupci žalobkyně několikrát diskutovány, přičemž tito byli seznámeni se skutečností, že se nejedná o obal určený pro spotřebitele dle definice v ust. § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Z pohledu uvedeného ustanovení obal typu KEYKEG a POLYKEG nelze považovat za jednorázové, neboť můžou být např. opětovně naplněny i bez výměny jednorázového uzávěru. Žalovaný poukázal na úvahy Inspekce o tom, že samotné jeho upotřebení je závislé na použití externího výčepního zařízení, díky němuž může být víno z obalu čerpáno. Stejným způsobem je však možné obal opětovně naplnit. Obal tak nelze srovnávat s obalem typu Bag in Box, neboť ten již obsahuje integrovaný jednorázový uzávěr, díky kterému je víno z tohoto obalu čepováno (bez jakýchkoli jiných přídatných zařízení) a proto se nepředpokládá, že by tento obal mohl být dále opětovně naplněn. Obal typu KEYKEG či POLYKEG nedisponuje žádným výčepním ventilem, pomocí kterého by bylo možné obsah obalu čepovat bez využití externího výčepního zařízení, proto nelze na prodej z tohoto obalu pohlížet jako na prodej čepovaného vína. Dále přivezené víno v popsaném obalu, které je následně prodáváno dalším obchodním subjektům (nikoliv konečnému spotřebiteli), nemůže být těmito subjekty uváděno na trh jako víno sudové nebo čepované, a to ani v průvodních dokladech, jelikož se jedná o nebalené víno. Odběratel má možnost takovéto nebalené víno naplnit do obalu určeného pro spotřebitele (v pozici stáčírny) a až z takového balení lze víno prodávat spotřebitelům, případně jej prodávat, při splnění všech náležitostí, jako rozlévání.
7. Žalovaný dále zmínil údaje v anglickém jazyce, které byly uvedeny na obalu produktu. V textu na obalu je mimo jiné popsán způsob použití a je zde i doporučení vztahující se k manipulaci s obalem tak, že je určen k využití společně s narážecí hlavicí, v případě pění nebo dalších problémů je doporučeno obrátit se na distributora a dále, že bez plného porozumění instrukcí k použití a postupování dle nich nemá být s obalem KEYKEG manipulováno.
8. Žalovaný uvedl a vyhodnocoval písemné dokumenty znalce, předložené žalobkyní, jakož i Zprávu Institutu pro testování a certifikaci (dále jen „ITC“) opatřenou kontrolním orgánem. Uvedl úsudek Inspekce, že znalecké argumenty se zcela míjejí s podstatou věci, kterou je právní úprava daná předpisy vinařského práva a tvořící komplexní systém určující podmínky uvádění vinařských produktů na trh. Skutečnost, že stejný obal se pro jiné produkty, které nemají speciální právní úpravu, posuzuje jako obal určený pro spotřebitele, nemá vliv na hodnocení tohoto obalu z hlediska speciální právní úpravy dané vinařským zákonem.. Důvody pro speciální úpravu tohoto zákona jsou zřejmé, neboť pokud jsou vinařské produkty uváděny na trh v obalech nesplňujících definici obalu určeného pro spotřebitele (§ 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona), jsou daleko náchylnější k nelegální manipulaci. Žalovaný uvedl, že z veřejně dostupných technických nákrešů v rámci návodu na čepování a plnění obalů typu KEYKEG (popř. POLYKEG), vyplývá, že opakované plnění těchto obalů za pomoci plnicího zařízení, které je volně k prodeji, je technicky možné a relativně snadné. Obaly typu KEYKEG nelze porovnávat s obalem typu Bag-in-Box, jelikož ten již obsahuje jednorázový uzávěr, díky kterému je víno z tohoto obalu čepováno bez jakýchkoli jiných přídatných zařízení, a proto se nepředpokládá, že by tento obal mohl

být dále opětovně naplněn. Výčepní ventil se stává integrovanou součástí obalu, současně obsahuje plastovou ochranu (trhací plombu), kterou je nutné před samotným užitím porušit. Lze připustit, že mohou existovat nepovolené praktiky (nestandardní manipulace), kdy integrovaný výčepní ventil lze za pomoci nepříslušného nářadí, neurčeného pro manipulaci s obaly odstranit a plastový sáček opětovně naplnit, nejedná se však o běžný způsob použití a plnění obalu. Navíc by bylo nezbytné vyměnit i výčepní ventil s trhací plombou, která je jeho součástí.

9. Žalovaný dále k odvolacím námitkám žalobkyně poukazujícím na relevantní úpravu obsaženou jak v zákoně o obalech, tak ve vinařském zákoně s tím, že se tyto zákony doplňují, uvedl, že Inspekce si byla zákona o obalech vědoma, avšak jedná se o právní předpis obecný, avšak kontrolní orgán předmětné obaly KEYKEG posuzoval podle speciální úpravy vinařského zákona, která je úpravě obecné nadřazena. Žalovaný konstatoval, že nikdy nerozporoval zamýšlený účel obalu, tedy jeho jednorázovost, avšak předmětné obaly je potřeba posuzovat zejména podle definice uvedené v § 3 odst. 1 písm. y) a z) vinařského zákona., kdy právě požadavky uvedené v § 3 odst. 1 písm. y) a z) vinařského zákon. jdou nad rámec zákona o obalech. Obaly typu KEYKEG uvedené definice nesplňují, neboť uzávěry předmětných obalů nejsou jednorázové a i bez jejich výměny je obal znovu naplnitelný. Uzávěry ani při opakovaném použití neztrácí svoji funkčnost a lze je opakovaně použít. Dle inspekce tak předmětné obaly definici spotřebitelského balení nesplňují.
10. Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

11. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že se v rámci své podnikatelské činnosti zabývá výhradně dovozem italského vína a jeho distribucí v České republice, které se již před vstupem na území České republiky nachází v obalu určeném pro spotřebitele podle ust. § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Podle žalobkyně je zákonná definice vína ve spotřebitelském obalu kontrární k definici „nebaleného vína“ dle ust. § 3 odst. 1 písm. u) vinařského zákona, když jednou z esenciálních vlastností „nebaleného vína“, podle jeho zákonné definice, je, že toto se nachází v jiném než spotřebitelském obalu. U žalobkyně nikdy nenastává oznamovací povinnost ve smyslu § 14a vinařského zákona, neboť tato oznamovací povinnost je uložena toliko příjemci nebaleného vína.
12. Žalobkyně svá žalobní tvrzení směřovala do průběhu kontroly Inspekce a dále ve stěžejní části své žaloby uplatnila námitky nesprávného posouzení obalů KEYKEG a POLYKEG a s tím souvisejícího nesprávného posouzení oznamovací povinnosti žalobkyně, včetně důsledků těchto závěrů na obchodní činnost žalobkyně.
13. Ve vztahu k průběhu kontroly žalobkyně vytýkala Inspekci, že předmět zahájené kontroly nebyl žádným aktem Inspekce řádně vymezen. Byl vymezen jen zcela obecným odkazem na právní předpis a následně nebyl upřesněn. Rovněž nijak nebylo vymezeno ani kontrolované období.
14. Základ nesprávného skutkového a právního posouzení obalů KEYKEG a POLYKEG žalobkyně spatřovala ve skutečnosti, že Inspekce ignoruje samotný zákon o obalech tím, že se tyto zákony snaží dát vzájemně do pozice obecného a zvláštního, která by jí umožnila použít jen úpravu „zvláštní“ a zcela upustit od zákona o obalech. To považuje žalobkyně za nesprávné, neboť v případě vinařského zákona nejde o komplexní úpravu obalové

problematiky, a to ani ve vztahu k vínu. Přestože vinařský zákon s pojmem „obalu“ pracuje, činí tak prakticky jen pro účely rozlišení různých druhů vína z hlediska možností jejich distribuce. Podle žalobkyně je obalová problematika právními předpisy regulována především ve vztahu k ochraně životního prostředí, což je právě předmětem zákona o obalech. Ze zákona o obalech však nijak nevyplývá, že by vinařské produkty měly být vyňaty z této regulace a nepochybně se tak i na víno vztahuje též regulace zákonem o obalech. Žalobkyně tak odmítla právní názor Inspekce, že *právní úprava daná předpisy vinařského práva tvoří komplexní systém určující podmínky uvádění vinařských produktů na trh*, resp. že vinařský zákon je obecné právní úpravě dle zákona o obalech *nadřazen*. Mezi oběma předpisy není vztah obecného a zvláštního. Přístup Inspekce, která se snaží nedovozovat závazná pravidla chování také s přihlédnutím k existenci zákona o obalech, je v rozporu s principem vnitřní bezrozpornosti práva dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 420/09 a dle judikátu Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 1 As 9/2003-90 ze dne 13. 05. 2004, pojednávajícím o právním řádu jako celku a systémových souvislostech konkrétních úprav). Podle žalobkyně zřejmým signálem, že vinařský zákon se vztahuje k zákonu o obalech komplementárně (a nikoliv tedy „nadřazeně“) je také např. použití pojmu „přepravní obal“ (viz § 16 odst. 15 vinařského zákona), kde vinařský zákon přímo odkazuje na definici obsaženou v ust. § 2 písm. a) bod 3. zákona o obalech.

15. Žalobkyně namítala, že obaly KEYKEG a POLYKEG je nutno především pokládat za obaly jednorázové. Tímto faktem úplně odpadá potřeba zkoumat, zda jsou či nejsou tyto obaly bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelné, neboť to je na místě zkoumat jen v případě obalů, které nejsou jednorázové. Pojmem kontrárním k pojmu „jednorázového obalu“ je „opakovaně použitelný obal“, jehož definice je uvedena v ust. § 2 písm. g) zákona o obalech. Žalobkyně namítala, že Inspekce v rámci předmětné kontroly a ani předchozí kontroly neuskutečnila žádný skutkový poznatek, z něhož by bylo možné dovodit, že předmětné obaly KEYKEG a POLYKEG byly navrženy, vyrobeny a uvedeny na trh tak, aby mohly být ve smyslu § 2 písm. g) zákona o obalech v průběhu svého životního cyklu vícekrát využity nebo mohly projít několika cykly. Žalobkyně poukázala na znalecký posudek, který předložila a ze kterého vyplynulo, že po vyčerpání obsahu předmětný obal obsahuje návod na likvidaci, kterou smluvně zajišťuje firma EKOKOM a.s., nebo se obal může vrátit k likvidaci dodavateli, po vyprázdnění je jako plastový obal určen k recyklaci, přičemž sběr znehodnocených obalů je smluvně zajištěn.
16. Ze stanoviska, resp. z autentického výkladu znaleckého posudku vyplývá, že výstižným příkladem jednorázových obalů jsou obaly, které lze otevřít jen jejich vlastním porušením (zničením). Tyto případy (např. plechovka či obal typu „tetrapack“) však představují jen úzkou subkategorii jednorázových obalů. Pokud obal nesplňuje zákonné podmínky pro opakované plnění (tedy nesplňuje-li definici „opakovaně použitelného obalu“, jak je uvedena výše), jde bez dalšího o obal jednorázový.
17. Žalobkyně dále pro případ, že by soud dospěl k závěru, že obaly KEYKEG a POLYKEG nejsou obaly jednorázovými, stále bude třeba tyto obaly pokládat za obaly spotřebitelské. Tyto obaly nejsou totiž znovu naplnitelné bez výměny jednorázového uzávěru. Žalobkyně poukázala na definici jednorázového uzávěru podle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona jako *uzávěru včetně souvisejících bezpečnostních prvků, který při otevření ztratí svoji funkčnost a nelze ho opakovaně použít*.
18. Ze znaleckého posudku a stanoviska znalce vyplynulo, že předmětný obal je zaplombován plombou výrobce vína, která před vypouštěním (obsahu) musí být porušena a neodvolatelně

znehodnocena vytržením ze sedla (rozdělením na dvě části). Předmětný obal sám je nadto opatřen vlastní signaturou (šarží obalu) a ve spojení se signaturou (šarží vína) tvoří nedělitelný celek. Znalecký posudek tak jasně konstatuje, že předmětný obal tedy *bez výměny jednorázového uzávěru nebo jeho souvisejících bezpečnostních prvků není znovu naplnitelný*. Inspekce však argumentuje zejména tím, že předmětný obal využívá externího výčepního zařízení, díky němuž může být víno z obalu čerpáno, ale tímto způsobem je možné obal znovu naplnit. Tento argument však nedává ani elementární smysl, když k takovému postupu (opětovnému naplnění) nemůže fyzicky dojít bez předchozího odstranění plomby. Třebaže uvedená zákonná definice „jednorázového uzávěru“ hovoří jasně o uzávěru *včetně souvisejících bezpečnostních prvků* (za který znalec správně pokládá i použitou plombu), Inspekce plomby relativizuje tím, že tato je snadno oddělitelná od obalu jako takového a že její odstranění nemá žádný vliv na funkci výčepního ventilu. Inspekce však, ač sama v rámci své činnosti plomby jako bezpečnostní prvek využívá (např. při odběru kontrolních vzorků), nepovažuje plombu za bezpečnostní prvek. Omezuje se na konstatování, že plomby jsou výrobcem obalu samostatně prodávány, což neobstojí, neboť se nejedná o plomby, ale o materiál, jehož aplikací na naplněný obal teprve plomba vznikne. Materiál, který snad výrobce obalů také prodává, rozhodně ještě není plombou. Pouze výrobci konečného produktu usnadňuje její vznik. Inspekce argumentuje názory na plombu, aniž by v rámci kontroly (či předchozí kontroly) provedla jakýkoliv důkaz, který by správnost jejího názoru potvrdil. Inspekce, ačkoliv jí to bylo navrženo, nikdy nepřistoupila k výsledku znalce a aniž by v rámci svých kontrol činila odpovídající skutkové či odborné poznatky, svou činností deformuje vnitrostátní trh s vínem, deformuje soutěžní prostředí, vzdaluje Českou republiku od tržních standardů ostatních členských států Evropské unie a od hodnot unijního práva.

19. Uvedené dle žalobkyně vyvolává silný protekcionistický efekt spočívající v tom, že z důvodu tlaku perlivého vína, nelze toto víno balit jinak než do lahví nebo právě jen do obalů KEYKEG či POLYKEG. Nejsou-li tyto obaly spotřebitelskými obaly, pak je ve smyslu definic sudového, čepovaného a rozlévaného vína dle § 27, § 3 odst. 1 písm. w), § 3 odst. 1 písm. x) vinařského zákona dáno, že předmětná vína lze prodávat výhradně jako sudová, jejichž distribuce je však oproti tichým vínům velmi omezená. V souladu s ust. § 16b odst. 2 vinařského zákona může být sudové víno prodáváno spotřebiteli pouze v provozovně výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína. Není tedy možné distribuovat sudové víno prostřednictvím (provozoven) třetích osob. Spotřebitel v České republice tak nemá jiný přístup k perlivému vínu, než prostřednictvím jeho balení v lahvích, což je přístup bezpečně nejdražší. Teoreticky by sice k němu mohl mít přístup i jako k vínu sudovému; jako sudové víno mu však může být perlivé víno prodáváno jen přímo v provozovnách výrobců a dovozců, což je vymezení natolik omezené, že reálně nemůže vzniknout s takovým perlivým vínem standardní tržní situace, která by odpovídala poptávce. Podle žalobkyně tato situace ostře kontrastuje se situací v ostatních členských státech Evropské unie. V ostatních členských státech Evropské unie je perlivé víno běžně spotřebitelům čepováno též z obalů KEYKEG a POLYKEG, a to i v provozovnách osob, které nejsou jeho výrobci, ani dovozci.
20. Žalobkyně shledává vnitrostátní legislativu jako eurokonformní. Je přesvědčena, že vinařský zákon odpovídá unijnímu právu. Problém není v úrovni legislativy, ale je důsledkem nesprávné interpretace a aplikace právních předpisů orgány Inspekce.
21. Žalobkyně ke své námitce protekcionismu doplnila odkaz na ustanovení § 1 odst. 1 zákona o obalech, které odkazuje na Směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20.

12. 1994 o obalech a obalových odpadech a na Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/12/ES ze dne 11. 2. 2004, kterou se dříve uvedená směrnice mění a na komentář k výkladovému principu, podle kterého postupy podle zákona nesmí vést k narušení volného pohybu zboží mezi ČR a členskými státy EU. Žalobkyně se již s názorem, že předmětné víno lze prodávat jako sudové, setkala ze strany Inspekce v rámci předchozí kontroly s tím, že stanovisko Inspekce k předmětným obalům nelze vnímat jako diskriminační či protekcionistické, neboť se týká i producentů domácích. Ti však, jak je dle žalobkyně notorietou, fakticky perlivé víno vyrábí jen ve velmi omezeném množství a obaly KEYKEG a POLYKEG k jeho balení zásadně nepoužívají.
22. Žalobkyně dále shrnula své poznatky o postupu orgánů Inspekce z předchozí kontroly a naznačila, že kromě protokolu z kontroly zjištění nevyústilo ve vydání rozhodnutí, jež by bylo přezkoumatelné soudem, a poukázala na možné vyhýbání se odpovědnosti Inspekce za jí vydaná opatření. Žalobkyně navrhla provedení dokazování zopakováním veškerých důkazů provedených Inspekcí při předmětné kontrole i předchozí kontrole a dále také doplnění dokazování dalším znaleckým posudkem soudního znalce se specializací „obaly“ či „obalová technika“ nad rámec dosud provedeného znaleckého posudku) a požadovala vyslovení závazných právních názorů ke skutkovému a právnímu posouzení charakteru obalů typu KEYKEG či POLYKEG.
23. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i opatření inspektorky Státní a potravinářské inspekce zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

24. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že pro posouzení, zda je v případě dovozu vína aktivována oznamovací povinnost podle § 14a vinařského zákona, je stěžejní posoudit, zda se jedná o balené či nebalené produkty. Vysvětlil, že obal určený pro spotřebitele ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona musí být jednorázový, nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný. Kromě toho je rozhodující také limit maximálního objemu takového obalu, tedy max. 20 litrů. Žalovaný uvádí, že k posuzování jednotlivých obalů z hlediska uvedených znaků přistupuje individuálně, a to bez ohledu na deklaraci výrobce.
25. K žalobním námitkám, týkajícím se znaleckého posouzení obalů žalovaný zopakoval jako v napadeném rozhodnutí, že žalobkyní předložený znalecký posudek a stanovisko znalce se primárně zaměřují na posouzení obalu typu KEYKEG z pohledu požadavků zákona o obalech, nikoli z pohledu vinařského zákona. Žalovaný přitom neshledává, že by tyto dokumenty nějak vyvracely kontrolní zjištění učiněná v dané věci, když tyto jen teoreticky popisují funkčnost a vzhled obalu a jeho technické vlastnosti, avšak nezabývají se možností, zda lze obal bez výměny jednorázového uzávěru znovu naplnit či nikoli a za jakých podmínek. Žalovaný neshledal relevantní tvrzení o ignorování zákona o obalech, neboť žalobkyně byla opakovaně poučena, že kontrola (v souvislosti s posouzením obalů) je vedena v režimu vinařského zákona jakožto *lex specialis* věnujícího se komoditě vinařských produktů včetně obalů, v nichž jsou prodávány. Žalovaný setrvává na názoru, že znalecký posudek a žalobní argumenty se zcela míjejí s podstatou věci, kterou není posouzení obalu z hlediska zákona o obalech, ale z hlediska vinařského zákona. Dle žalovaného jsou důvody pro speciální úpravu ve vinařském zákoně zřejmé, neboť pokud jsou vinařské produkty uváděny na trh v obalech nesplňujících definici obalu určeného pro spotřebitele, tedy nikoliv

v obalu, který nelze znovu naplnit, jsou daleko rizikovější z pohledu nelegální manipulace s nimi. Předložený znalecký posudek popisuje funkčnost a vzhled obalu, ale nezabývá se faktickou možností opakovaného naplnění obalu. Z veřejně dostupných technických nákrešů v rámci návodů na čepování, recyklaci a plnění obalů typu KEYKEG, popř. POLYKEG, dle názoru žalovaného vyplývá, že opakované plnění těchto obalů za pomoci plnicího zařízení, které je volně k prodeji, je technicky možné, relativně snadné a nevyžaduje žádné speciální podmínky či další zařízení.

26. Žalovaný uvedl, že klíčové je posouzení uzávěru obalu. Popsal, že originální výrobek je u výrobce po naplnění vína opatřen plastovou krytkou, kterou je nezbytné před nasazením výčepního zařízení sundat nebo odlomit. Výrobce těchto obalů však na svých stránkách prodává plastové krytky samostatně spolu s příslušenstvím, kterým je mj. souprava, obsahující veškeré vybavení potřebné pro domácí plnění těchto obalů. Dále výrobce přikládá k plnicí sadě návod na plnění do těchto obalů, přičemž je veřejně dostupné i oficiální video s návodem. Pomocí uvedené plnicí soupravy lze jednoduše naplnit nejen originální prázdný obal, ale také již dříve vyčepovaný obal, aniž by narážecí ventil ztratil svoji funkčnost, resp. uzávěr po opakovaném naplnění těsní a tekutina je uvnitř neprodyšně uzavřena. Tato skutečnost měla být dle tvrzení žalovaného prokázána při předchozí kontrole u žalobkyně, přičemž odkázal na příslušné protokoly a dokumenty, které jsou součástí správního spisu. Žalovaný má za to, že ventil lze používat opakovaně a mění se pouze plastová krytka, která je nástavbovým bezpečnostním prvkem chránícím výčepní ventil před případnými nečistotami a poškozením a může sloužit k umístění informací o produktu, nicméně je snadno oddělitelná od původního obalu a její případné odstranění a absence nemá žádný vliv na funkčnost uzávěru v podobě výčepního ventilu. Obdobné závěry platí i pro obaly typu POLYKEG.
27. Dle žalovaného nelze předmětné obaly jednoduše porovnávat s obalem typu Bag-in-Box (BIB), jelikož ten již obsahuje jednorázový uzávěr, díky kterému je víno z tohoto obalu čepováno bez jakýchkoli jiných přídatných zařízení, a proto se nepředpokládá, že by tento obal mohl být dále opětovně naplněn. V případě BiB se jedná o plastový sáček nebo vak s jediným otvorem k plnění, do kterého je po naplnění nasazen (zacvaknut) výčepní ventil, který se tak stává integrovanou součástí obalu. Tento výčepní ventil současně obsahuje plastovou ochranu (odtrhací plombu), kterou je nutné před samotným užitím porušit. Lze připustit, že mohou existovat nepovolené praktiky (nestandardní manipulace), kdy integrovaný výčepní ventil lze za pomoci nejružnějšího nářadí, které jako takové není určeno pro manipulaci s takovými obaly odstranit a plastový sáček tak opětovně naplnit. Nejedná se však v žádném případě o běžný způsob použití, respektive plnění obalu. Navíc by bylo nezbytné vyměnit i celý výčepní ventil s trhací plombou, která je jeho součástí. Takovéto praktiky nelze přirovnat k opětovnému naplnění obalů typu KEY KEG nebo POLYKEG, neboť uzávěr předmětných obalů je určen právě k plnění a čepování, a to i opakovanému, a jde tak v jejich případě o běžnou praktiku anoncovanou samotným výrobcem.
28. Inspekce věc posoudila na základě testů zkušební laboratoře inspektorátu žalovaného v Brně, a dále ve věci oslovila Ministerstvo zemědělství a Institut pro testování a certifikaci, a.s. ohledně provedení zkoušek vlastností obalu KEYKEG. Odbor zkušební laboratoře inspektorátu v Brně provedl posouzení obalu typu KEYKEG na vzorcích odebraných přímo u žalobkyně a dospěl k závěru, že obal nevyhovuje definici obalu určeného pro spotřebitele, protože ho lze pomocí plnicího zařízení znovu naplnit a po odpojení výčepního zařízení

není uzávěr poškozený, neztrácí svoji funkčnost, produkt neuniká ven a obal tak lze opakovaně použít. K tomu žalovaný odkázal na Protokoly o zkoušce a posudek č. D015-11575/21/A01 až A03 v kontrolním spisu KS002-11575/21 Ministerstvo zemědělství se ve svém vyjádření ze dne 20. 5. 2021 přiklonilo k názoru, že pokud je možné obal znovu naplnit bez nutnosti výměny uzávěru, tak takový uzávěr není možné označit za „jednorázový“ ve smyslu § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona. Institut pro testování a certifikaci a.s. ve Zlíně provedl testy těsnosti obalů typu KEYKEG při opakovaném plnění. Těmito testy bylo zjištěno, že po trojím opakovaném vyprázdnění a znovunaplnění těchto obalů plnicím tlakem 3 bary nebyla detekována netěsnost uzavíracího ventilu, tedy lze učinit závěr, že uzávěr KEYKEGu (uzavírací ventil) umožňuje opakované použití, a nelze ho tudíž považovat za jednorázový.

29. S ohledem na uvedené má žalovaný za to, že obsah předmětných obalů byl nebaleným vínem. Proto žalovaný postupoval v souladu s § 14a vinařského zákona, jež bylo do české národní legislativy implementováno v souladu s ustanovením čl. 83 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 v platném znění. Žalovaný uvedl, že v souladu s čl. 83 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 se na národní úrovni zavedl soubor opatření, které umožní, aby kontrolní orgán měl dostatek informací a prostoru pro vykonání nezbytných kontrol, které zajistí ochranu spotřebitele. Novela zákona učiněná zákonem č. 26/2017 Sb., kterou bylo dané ustanovení implementováno do vinařského zákona, prošla řádným notifikačním procesem. Ust. § 14a a 14b cit. zákona tak není v rozporu s právními předpisy Evropské unie.
30. Žalovaný dále uvedl, že problematika obalů vín byla v průběhu kontrol se žalobkyní opakovaně a intenzivně komunikována již od roku 2021, přičemž přístup k uvedené problematice je ze strany Inspekce konstantní a uniformní ve vztahu ke všem obdobným subjektům na trhu. Dne 8. 7. 2021 bylo zveřejněno na webu SZPI oficiální stanovisko Inspekce k posuzování obalů dle zákona č. 321/2004 Sb., kde byl přístup dozorového orgánu k těmto typům kontrol veřejně vysvětlen.
31. Žalovaný souhlasí se žalobkyní v tom, že jediným možným způsobem prodeje předmětného perlivého vína je prodej v režimu sudového vína. Takovýto výklad je v souladu s požadavky vinařského zákona a platí pro všechny subjekty podnikající na českém trhu stejně. Žalobkyně není přístupem žalovaného nijak krácena na svých obchodních právech. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 26/2017 Sb., kterým se mění vinařský zákon, v porovnání s vnitrostátní úpravou v jiných členských státech se může jednat u kontroly nebalených vín o restriktivnější přístup, nicméně k těmto restrikcím bylo přistoupeno na základě skutečnosti, že nebalené (sudové) výrobky z révy vinné byly v minulosti ve významné míře vystaveny podvodnému jednání a to z toho důvodu, že je snazší s jejich obsahy manipulovat, nežli s výrobky, které jsou uváděny do oběhu již jako balené prodejní jednotky s jednorázovým uzávěrem.
32. Žalovaný uvedl, že zákonodárce si byl vědom dopadu přijaté novely na podnikatelské prostředí s vínem, avšak potřeba ochrany trhu a spotřebitelů zde převýšila ekonomický zájem určitého segmentu podnikatelů. Kladným výsledkem je, že zavedení této speciální úpravy do zákona č. 321/2004 Sb. novelou provedenou zákonem č. 26/2017 Sb. v roce 2017 vedlo k podstatnému zlepšení situace na trhu s vinařskými produkty, kdy významně poklesl počet zjištěných falšování vín.
33. Žalovaný nesouhlasí s názorem žalobkyně, že v provedených kontrolách nebyly provedeny všechny potřebné úkony ke zjištění skutkového stavu. Uvedené skutečnosti svědčí

rozsáhlost kontrolních spisů. Odkazovaný znalecký posudek byl ze strany žalovaného důsledně rozebrán a reflektován, přičemž nebyl shledán relevantním. Nebylo zapotřebí ve věci provést výslech soudního znalce pana V. Špilara ani opatřovat jiný znalecký posudek, postačovaly výsledky zkušební laboratoře inspektorátu SZPI a dále i stanovisko Ministerstvo zemědělství.

34. Žalovaný dále k námitkám žalobkyně o vyhýbání se Inspekce soudnímu přezkumu svých rozhodnutí vysvětlil svůj postup po prvních kontrolních úkonech v únoru 2021 a poukázal na možnost podání správních žalob žalobkyní již ve vztahu k dřívějším rozhodnutím Inspekce.
35. Na základě všech shora uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Replika žalobkyně, doplnění žaloby, duplika a doplnění vyjádření žalovaného

36. Žalobkyně v dalších podáních, jimiž jsou replika žalobkyně ze dne 22. 11. 2022 a rozsáhlé doplnění žaloby ze dne 3. 10. 2023 precizovala svou argumentaci k právnímu posouzení věci, k pojmovým definicím obalů zejména z hlediska vztahu zákona o obalech a zákona o vinařství včetně historického výkladu vzniku zákona o obalech, stávající procesní vývoj po rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 17A 80/2022-122, a zpochybňovala výsledky podkladů rozhodnutí Inspekce, tj. výsledky a postupy zkušební laboratoře Inspekce z hlediska její akreditace a dále také stanoviska Ministerstva zemědělství. Žalobkyně navrhla provedení dokazování dalšími listinami týkajícími se předmětného vína, právní úpravy dle novely vinařského zákona, metodiky kontrol vín, výsledků testů a protokolů o zkouškách zkušební laboratoře Inspekce, korespondence ohledně žádosti o vydání závazného stanoviska, kontrolní činnosti Inspekce, a dále výslechy pracovníků Inspekce.
37. Žalovaný v duplice ze dne 9. 1. 2023 k replice žalobkyně ze dne 22. 11. 2022 kromě polemiky s dle jeho názoru nevěcnými argumenty žalobkyně znovu poukázal na význam a možnost opětovného naplnění obalů typu KEYKEG a POLYKEG prostřednictvím nahrazení oddělené krytky uzávěru novou krytkou(plombou),opatřitelnou volně v množstevně výhodných baleních. Vzhledem k tomu, že prakticky identické plastové krytky jsou používány k mechanické ochraně narážecího ventilu také u „klasických“ KEG sudů, logicky by tyto „klasické“ KEG sudy v objemu do 20 litrů bylo možno považovat za spotřebitelské obaly.
38. Žalovaný v doplnění vyjádření ze dne 22. 6. 2023 setrval na svém názoru, že při posouzení dotčených obalů byla pro žalovaného klíčová skutečnost, že tyto obaly měly uzávěr. Nebylo tudíž stěžejní řešit podrobněji rovinu jejich případné jednorázovosti, ale ten fakt, zda se jedná o bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelné obaly. Žalovaný poukázal na to, že pojem „jednorázový obal“ vinařský zákon blíže nedefinuje, proto je třeba vycházet z důvodů vzniku definice obalu určeného pro spotřebitele obsažené v § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona a ze smyslu právní úpravy. Smyslem byla snaha o restriktivnější přístup k prodeji nebaleného vína, kontroly nebaleného produktu v opakovaně naplnitelných obalech byly před provedenou novelou vinařského zákona nanejvýš problematické – žalovaný každoročně zjišťoval nezanedbatelné množství nedodržení právních předpisů. Inspekce je přesvědčena o tom, že z definice obalu určeného pro spotřebitele dle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona je zjevné, že ať už se jedná o obal „jednorázový“ nebo „bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný“, je jeho klíčovým znakem opětovná

nenaplnitelnost. Jen u takového obalu je zaručeno, že obal (včetně případného uzávěru) bude spolu s obsahem provždy tvořit prodejní jednotku nezměnitelnou z pohledu jejího obsahu.

VI. Jednání před soudem

39. Zástupci účastníků řízení při jednání před soudem setrvali na svých stanoviscích.
40. Zástupce žalobkyně vyzdvihl klíčové skutečnosti žalobních tvrzení. Předně to, že Inspekce ignorovala závěry znaleckého posudku předloženého žalobkyní, což mělo vliv na posouzení skutkového stavu věci. Druhou skutečností je vztah obou zákonů – zákona o obalech a vinařského zákona, když je třeba vycházet z toho, že vinařský zákon neobsahuje komplexní právní úpravu, týkající se spotřebních obalů.
41. Zástupkyně žalovaného odkázala na svá písemná podání a na to, že již Nejvyšší správní soud se vyjádřil v obdobné věci k tomu, že není třeba aplikovat zákon o obalech.
42. Soud neprovedl žalobkyni v žalobě a v jejích podáních navržené důkazy, neboť shledal, že k posouzení sporné skutkové a právní otázky postačuje obsah správního spisu a argumentace účastníků řízení.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

43. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonné lhůtě k podání žaloby, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
44. Žaloba je důvodná.
45. Soud při posouzení zákonnosti nařízeného opatření vyšel z následujícího sledu právní úpravy:
 46. Podle § 5 odst. 1 písm. l) bod 1. zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů ve znění v rozhodné době Inspektor vydá opatření, kterým kontrolované osobě nařídí stažení zemědělských výrobků nebo potravin z trhu anebo tabákových výrobků z distribuce nebo trhu, jestliže tyto zemědělské výrobky, potraviny nebo tabákové výrobky nesplňují požadavky stanovené zvláštním právním předpisem, přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami.
 47. Podle § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 vinařského zákona je zakázáno uvádět do oběhu produkt, u něhož nebyla splněna oznamovací povinnost podle § 14a.
 48. Podle § 14a odst. 1 vinařského zákona příjemce nebaleného vína, vinných hroznů čerstvých, jiných než stolní hrozny, moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo rmutu přepraveného z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, oznámí bezprostředně po jejich příchodu do prvního místa dodání na území České republiky, nejpozději však do 12 hodin po tomto příchodu, jejich množství a údaje podle odstavce 2 Ústavu prostřednictvím Registru.
 49. Podle § 3 odst. 1 písm. u) vinařského zákona se pro účely tohoto zákona rozumí *nebaleným vínem víno* nebo jiný produkt uvedený pod kódem kombinované nomenklatury 2204 nebo 2205, s výjimkou moštu, *uváděné do oběhu v jiném obalu než obalu určeném pro spotřebitele* ve fázi, která předchází prodeji spotřebiteli.
 50. Podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona se pro účely tohoto zákona rozumí *obalem určeným pro spotřebitele jednorázový nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal* o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho

obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

51. Podle § 27 odst. 10 vinařského zákona víno *lze spotřebiteli prodávat pouze v obalu určeném pro spotřebitele* nebo jako sudové, čepované nebo rozlévané víno.
52. Z uvedené právní úpravy vyplývá, že oznamovací povinnost žalobkyně dle § 14a vinařského zákona se odvíjí od stěžejní otázky a jádra sporu, zda žalobkyně dovážela nebalená vína, tj. zda obaly typu KEYKEG, popř. POLYKEG nejsou obaly určenými pro spotřebitele ve smyslu § 3 odst. 1 písm. u) vinařského zákona, tj. takové obaly, které nesplňují znaky spotřebního obalu dle § 3 odst. 1 písm. y) cit. zákona. Jen v takovém případě by bylo ze strany Inspekce žalobkyni oprávněně vytýkáno nesplnění oznamovací povinnosti dle § 14a vinařského zákona vedoucí k uložení předmětného opatření.
53. Klíčovým ustanovením k posouzení je tedy definice spotřebitelského obalu tak, jak je obsažena v § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Spotřebitelský obal je v citovaném ustanovení definován alternativně:
 - a) buď jako *jednorázový obal* o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,
 - b) nebo jako *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal* o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.
54. Smysl uvedené definice je zřejmý, tj. že musí jít o obal tvořící s jeho obsahem a údaji o celém produktu prodejní jednotku, zaručující jedinečnost a nevyměnitelnost obsahu a její určení k jednorázovému užití. To jistě odpovídá účelu novelizace vinařského zákona provedené zákonem č. 26/2017 Sb., spočívající ve snaze zabránit manipulaci s takovou prodejní jednotkou a jejím obsahem. Protože však od typů obalů, v němž je víno dováženo, se odvíjí existence či neexistence oznamovací povinnosti příjemců vína, a to pod rizikem či hrozbou případného stažení produktu z oběhu, je nasnadě, že definice spotřebitelského obalu musí být zřejmá a srozumitelná, při využití metod výkladu práva přicházejících v úvahu, kdy výchozím primárním je výklad jazykový, vycházející z gramatického textu normy.
55. Citované zákonné ustanovení především definuje spotřebitelský obal jako obal jednorázový. Pojem jednorázový obal stěží snese jiný výklad než ten, který vychází z běžného porozumění, totiž, že jde o obal jen pro jedno užití a využití jeho obsahu. Takový obal je v rámci prodejní jednotky vyroben a určen a z tohoto důvodu zjevně ani není jednorázový obal ve vinařském zákoně blíže definován (a také ani být definován nemusí), když jde o pojem relativně běžný, o němž nevznikají pochybnosti (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 111/2023-66, odst. 33). Žalobkyně považuje předmětné obaly KEYKEG/POLYKEG za jednorázové, dovozujíc tak (pro absenci definice jeho pojmu ve vinařském zákoně) ze zákona o obalech, a to výkladem „a contrario“, když zákon o obalech ve znění v době rozhodování správních orgánů obou stupňů sice pojem jednorázový obal neupravoval (tento pojem byl vložen do zákona o obalech až novelou č. 244/2022 Sb.

s účinností od 1. 10. 2022), nicméně obsahoval definici opakovaně použitelného obalu v ust. § 2 písm. g).

56. Podle § 2 písm. g) zákona o obalech ve znění účinném do 30. 9. 2022, tj. i v době vydání rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, opakovaně použitelným obalem je obal, který byl navržen, vyroben a uveden na trh tak, aby mohl být v průběhu svého životního cyklu vícekrát využit nebo mohl projít několika cykly tím, že bude několikrát znovu naplněn nebo opakovaně použit ke stejnému účelu, ke kterému byl původně určen. Soud zcela přisvědčuje žalobkyni v tom, že definice opakovaně použitelného obalu dle zákona o obalech je využitelným jazykově výkladovým vodítkem i pro pojem „jednorázový obal“, byť toto vodítko vyplývá z jiného než z vinařského zákona. Soud je totiž toho názoru, že byť definice pojmů obsažených v zákoně o obalech je uvozena slovy „pro účely tohoto zákona“ a zákon o obalech primárně sleduje účel ochrany životního prostředí, nelze od těchto pojmů, pokud tyto logicky a srozumitelně vyjadřují běžně pochopitelné pojmy, věci, děje a skutečnosti, odhlédnout, a proto tímto úhlem pohledu ob stojí i výklad principem jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu. Nelze souhlasit s míněním žalovaného, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 111/2023-68 odmítl aplikaci uvedené zásady užitou Městským soudem v Praze v jiném rozsudku ve věci žalobkyně pod č. j. 17 A 80/2023-69. Nejvyšší správní soud toliko zmínil, že jde jen o jednu z mnoha dalších metod výkladu. V této věci pak soud tento výklad přiřazuje jako další možný z důvodu „běžnosti“ pojmů vyjadřujících povahu obalů pro jedno užití či obalů opakovaně použitelných a tudíž v rovině běžného chápání nezavdávají tyto pojmy důvod k pochybnostem o jiné povaze a účelu obalů.
57. Soud v této souvislosti tak považuje za nesprávný a nezákonný přístup správních orgánů k aplikaci pro věc rozhodného práva v tom, že vinařský zákon obsahuje komplexní úpravu definice obalů pro účely vinařského zákona a zákon o obalech se vůbec neuplatní. Soud na základě výše uvedeného, týkajícího se možnosti převzetí běžných, srozumitelných pojmů neshledává překážku v tom, že definice pojmů v každém z uvedených zákonů byla přijata pro účely jiného zákona, pokud tyto pojmy samy o sobě tento účel nevytvářejí či neprosazují, nýbrž mu slouží. Soud proto vztah zákona o obalech a vinařského zákona v rozsahu pojmu jednorázovosti obalu či opakovaně použitelného obalu nevnímá jako vztah obecného a zvláštního s naprostou předností a jiným výkladem jednorázového obalu dle vinařského zákona (který ostatně žalovaný neučinil), nýbrž jako vztah právních norem, které stojí vedle sebe a vzájemně se doplňují tam, kde je to možné a přiléhavé.
58. Stručně řečeno, pokud zákon o obalech spojuje opakovaně použitelný obal s výslovným určením k opakovanému využití, pak, pokud předmětné obaly takovému určení neslouží, lze na ně nahlížet i z pohledu vinařského zákona jako na obaly jednorázové, neboť svým určením by měly zaručit toliko jediné jejich použití včetně jejich obsahu jako prodejní jednotka.
59. Soud však nevylučuje, že i v případě jednorázového obalu jako obalu určeného pro jedno použití by mohlo dojít k jeho opětovnému využití neběžným, nepatřičným způsobem. To je úvaha či předpoklad, z něhož vycházely správní orgány obou stupňů, když z argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí lze dovodit pochybnost o tom, zda obaly typu KEYKEG/POLYKEG jsou obaly jednorázovými. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí uvedl, že nepochybně jejich jednorázový účel, nicméně přesto přistoupil k posouzení druhého zákonného alternativního znaku spotřebitelského obalu, a sice k posouzení, zda nejde o „*bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplňitelný obal*“. Uvedené značí, že

správní orgány nepovažovaly předmětné obaly za jednorázové pro účely vinařského zákona, neboť takové hledisko by z pohledu alternativní díkce ust. § 3 odst. 1 písm. y) zákona jinak postačovalo k definici spotřebitelského obalu, ale zabývaly se dalším znakem nenaplnitelnosti obalu, jehož výklad odvodily výhradně od záměru a smyslu novely zákona, sledující usnadnění kontroly případné manipulace s víny ve prospěch ochrany spotřebitele. To aniž by připustily, že i jazykový výklad citovaného zákonného ustanovení ve spojení se skutkovými zjištěními o povaze předmětných obalů může skýtat záruku žádoucího cíle novelizace.

60. Pro přiblížení definice spotřebitelského obalu jako „*bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelného obalu*“ je třeba vyjít nejen z ust. § 3 odst. 1 písm. y), ale i z ust. § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona, které definicí „nenaplnitelného obalu“ dotváří.
61. Podle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona se pro účely tohoto zákona rozumí jednorázovým uzávěrem uzávěr včetně souvisejících bezpečnostních prvků, který při otevření ztratí svoji funkčnost a nelze ho opakovaně použít.
62. Citované ustanovení neopakovatelnost použití obalu spojuje s jednorázovým uzávěrem, který je definován jako uzávěr včetně bezpečnostních prvků. Další podmínkou je, že takový uzávěr jako celek (tj. včetně bezpečnostních prvků) ztratí při otevření svoji funkčnost a nelze ho opakovaně použít. To znamená, že ve smyslu definice spotřebitelského obalu dle § 3 odst. 1 písm. y) zákona je spotřebitelským obalem rovněž obal, u něhož nemůže dojít ke znovunaplnění, aniž by došlo k výměně uzávěru včetně jeho bezpečnostních prvků. Uvedené definice tak popírají znovunaplnitelnost obalu v závislosti na dispozici s uzávěrem jako celkem a jsou tak garancí před jeho zneužitím a dovážený vinný produkt před jeho nahrazením případně produktem jiným. To nadto za situace, kdy bezpečnostní prvek (zde kryt, plomba), obsahuje, jak zkoušky ukázaly a je nesporné, údaje o výrobcí a údaje o produktu a tím tak z prodejní jednotky činí jediný nezaměnitelný celek. Obal dále provází návody zamezující jinou manipulaci než k níž je obal určen.
63. Soud má za to, že uvedené definice spotřebního obalu již samy o sobě naplňují smysl zákona a jsou zárukou nezaměnitelnosti a znovu nenaplnitelnosti obalů, a to i obalů KEYKEG a POLYKEG za situace, kdy u nich nedojde k výměně jednorázového uzávěru včetně bezpečnostních prvků, přičemž další podmínku ztráty funkčnosti uzávěru při jeho otevření (resp. jeho těsnící schopnosti) nelze dovozovat z neběžné manipulace, k níž nejsou určeny (viz poučení a zákaz manipulace), ale podmínku funkčnosti uzávěru je třeba spojovat právě s tím, zda došlo či nedošlo k výměně uzávěru včetně jeho bezpečnostních prvků. To proto, že dojde-li k výměně bezpečnostních prvků uzávěru, byť nedojde k vynětí vlastního těla – části uzávěru, pak ve smyslu právně zakotveného pravidla ochrany nelze dovodit, že u předmětného obalu nedošlo k výměně uzávěru a obal je znovu naplnitelný.
64. V uvedeném smyslu právní ochrany tak bylo na Inspekci, aby vycházela jak ze znaleckého posudku předloženého žalobkyní, tak i z výsledků laboratorních zkoušek v její zkušební laboratoři a jejich závěry podrobila úvaze, jak byly předmětné obaly technicky popsány, posuzovány a za jakých podmínek byly tyto závěry učiněny.
65. Ze znaleckého posudku znalce V. Špilara ze dne 31. 3. 2021, zejména z popisu obalu konstrukčního typu KEYKEG a z výsledků šetření obsažených v posudku, vyplývá, že tento obal je pětikomponentní obal skládající se z plastového vnitřního vaku ukončeného v horní části prvé uzavřené vrstvy pláště pomocí speciálního plastového šroubového uzávěru, chráněného našroubovaným plastovým odnosným prvkem (držadlem osmibokého tvaru),

příčemž vnější plášť je opatřen viditelnými informacemi. Ke kontrole originalnosti obsahu je vypouštěcí ventil opatřen jednorázovým odtrhávacím bezpečnostním prvkem s identifikací obsahu (plomba). Po odtržení plomby, kdy dojde k jejímu neobnovitelnému znehodnocení, lze obal osadit speciálním dávkovačem pro dávkování pro spotřebitele. Obal nelze bez porušení plomby obalu a bez nainstalování speciálního dávkovače otevřít či vypustit. Na obalu je instrukce ke znehodnocení. Znalec zmiňuje vyprazdňování obalu pomocí ručního dávkovače nebo externího výčepního zařízení a dále to, že k plnění se užívá speciální plnicí hlavice (nestejná jako ventil s několika speciálními komponenty, obsah obalu je zaplombován v obalu speciální plombou, která před otevřením musí být porušena vytržením ze sedla. Údaje na obalu (šarže obalu ve spojení se šarží vína) tvoří nedělitelný celek Vypouštění předmětného obalu je podmíněno porušením plomby ventilu a nasazením dávkovače dosažitelného pouze nájmem nebo odkupem nebo připojením na jiné dostupné stáčecí zařízení opatřené speciální hlavou pro napojení obalu. Znalec uzavřel, že obal typu KEYKEG o objemu 20 litrů je způsobilý jako jednocestný k plnění všech funkcí jako spotřební.

66. Uvedené konstrukční údaje zcela zřetelně dokumentují sestavení a funkci obalu včetně užití jeho obsahu pro spotřebitele cestou narušení obalu odtržením bezpečnostního prvku (plomby) a nasazením dávkovače pro spotřebitelské užití: Technický popis obalu svědčí o sestavě několika komponentů, které způsobují, že k dávkování obsahu (spotřebě vína) dochází až po odtržení bezpečnostní plomby a nasazení dávkovače, když ten je externě obstaratelným, přičemž je určeným *k vypuštění*, nikoliv k napuštění obsahu (posouzení jednocestného použití).
67. Obsah a závěry znaleckého posudku tak nelze jen jednosměrně hodnotit tak, jak činí žalovaný, tj. že se znalecký posudek mýlí s podstatou věci, když nehodnotí, zda lze obal bez výměny jednorázového uzávěru znovu naplnit či nikoliv. Nejenže se znalecký posudek tímto hodnocením zabývá pod bodem 3) odpovědí na otázky zadání, které kopírují právní pojmy dle vinařského zákona v ust. § 3 odst. 1 písm. w), y) a z), ale především, a to je podstatnější, svou odpověď, že předmětný obal není bez výměny souvisejících bezpečnostních prvků znovu naplnitelný, opírá o technický popis, konkrétně o zjištění speciálního plnicího zařízení odlišného od ventilu s komponenty a krycí, vytržitelné plomby.
68. Z následného znaleckého doplnění ve stanovisku znalce ze dne 5. 4. 2022, v němž je znalecký závěr konfrontován s Protokolem o kontrole Inspekce z r. 2021 a s vyhodnocením odebraných vzorků v protokolech o zkouškách, vyplývají ta zjištění znalce, která upřesňují odlišnost speciálního plnicího zařízení, čerpání obsahu obalu jen s odstraněním nezaměnitelné plomby opatřené informacemi, a to pouze tím, kdo připravuje jednotku spotřebitelského balení do oběhu. Žalobkyně vysvětlovala, že plomba není „špunt“, ale uzavírá prostor, do kterého se umísťuje speciální dávkovač a teprve po jejím odstranění lze dávkovací ventil nasadit. Znalec na adresu výsledků zkoušek ve zkušební laboratoři Inspekce na zadání Inspekce uvedl, že ke zkoušce bylo dodáno i zařízení k plnění, a tedy výsledek zkoušky bylo možné očekávat. Uvedl však, že obal typu KEYKEG nesplňuje podmínky opakovaného použití dle zákona o obalech, je určen výrobcem za jednooběhový a cílem posudku nebylo řešení pokoutních manipulací s obalem. Zároveň vyslovil pochybnost o tom, že by někdo legálně prodával plomby s informacemi o skutečném obsahu KEYKEG obalu. Prázdné kroužky bez potisku lze sice sehnat i vyrobit, to však dle znalce nelze považovat za legální běžně užívanou praxi.

69. Proti uvedeným závěrům žalovaný staví pouze stručnou argumentaci v rámci odpovědi na odvolací námitky, že plnění předmětných obalů je možné za pomoci plnicího zařízení, které je volně v prodeji a je technicky možné a relativně snadné. Neposuzuje tedy prodejní jednotku obalu tak, jak je vyroben a určen k užití, ale z hlediska možného zneužití za pomoci jinak obstaratelného plnicího zařízení. Oproti tomu při porovnání obalů typu KEYKEG s obaly Bag-in-Box (BiB), u nichž žalovaný rozdílně usuzuje na čepování bez jakýchkoli jiných přídavných zařízení, zároveň připouští, že v případě obalů BiB mohou existovat nepovolené praktiky (nestandardní manipulace), kdy integrovaný výčepní ventil lze za pomoci nejrůznějšího nářadí, které jako takové není určeno pro manipulaci s takovými obaly, odstranit a plastový sáček tak opětovně naplnit. U obalů BiB však na rozdíl od předmětných obalů KEYKEG bere v potaz, že u těchto obalů se v žádném případě nejedná o běžný způsob použití, respektive plnění obalu s poukazem na to, že navíc by bylo nezbytné vyměnit i výčepní ventil s trhací plombou, která je jeho součástí. Rozdíl vidí v tom, u obalů typu KEYKEG nebo POLYKEG je uzávěr předmětných obalů určen právě k plnění a čepování, a to i opakovanému a jde tak v jejich případě o běžnou a snadno dostupnou praktiku.
70. Uvedený argument žalovaného stran obalů BiB se tak vztahuje k alternativnímu pojmu, jímž je „jednorázový uzávěr“ a současně k pojmu „čepované víno“ dle § 3 odst. 1 písm. w) vinařského zákona, (nikoliv k posuzovanému pojmu „bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal“). K posuzovanému pojmu se vztahuje argumentace žalovaného zmiňující běžnou a snadno dostupnou praktikou plnění a čepování obalů typu KEYKEG, kterou však soud na základě Zprávy ITC ze dne 16. 7. 2021, č. j. 422000042-01, Protokolů o zkouškách a posudků vyhotovených Zkušební laboratoří Inspekce, které byly vyhotoveny v rámci předchozí kontroly provedené u žalobkyně v r. 2021, nepovažuje za relevantně podloženou. Zpráva ITC je zaměřena na těsnost sudů KEYKEG při opakovaném plnění pod tlakem 3 barů v pozici ventilem dolů po otočení obalů o 180 stupňů a 3 opakovaných vyprázdňeních, dle manuálu znázorňujícího situaci po odtržení krycí plomby. Protokoly o zkouškách a připojené posudky převážně neoznačují zkoušený obal, ale i v případě zkoušených obalů KEYKEG výsledek testů proklamuje těsnost uzávěru po odpojení výčepního zařízení po využití plnicího zařízení. Přitom např. Protokol o zkoušce D015-11575/21/A01 u obalu popisuje i bezpečnostní prvek - krytku s konkrétními údaji o výrobku, obsahu alkoholu, výrobcí a číslu šarže s údaji o bezpečném zacházení s obalem.
71. Na základě uvedeného soud nemůže považovat zprávu ITC i výsledky Zkušební laboratoře Inspekce za průkazné v tom, že by u předmětných obalů vylučovaly existenci znaků spotřebitelského obalu dle § 3 odst. 1 písm. y) ve spojení s písm. z) vinařského zákona. Jde-li o narušení jednorázového obalu tak, jak je definován včetně bezpečnostních prvků, a to odnětím – odtržením jeho bezpečnostního prvku - plomby, pak ať již jakkoliv těsní a umožňuje *pomocí plnicího zařízení*, dokonce s manipulačním otočením o 180 stupňů pod tlakem 3 bary další naplnění, nesplňuje právní záruku definovanou v ust. § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona, a to že takový obal není bez výměny jednorázového uzávěru znovu naplnitelný. Aby byl znovu naplnitelný, musel by být uzávěr (a to včetně jeho bezpečnostních prvků) vyměněn a nahrazen novým s údaji zaručujícími originalitu šarže obalu výrobce a šarže jeho obsahu (druhu vinného produktu). Teprve poté by bylo možné jej znovu plnit způsobem dle manuálu a způsobem, kterým podle tohoto manuálu postupovaly ITC či Zkušební laboratoř Inspekce. Pouhé technicky možné znovunaplnění obalu, nadto v rozporu s údaji o manipulaci na obalu, tak bez dalšího nevylučuje existenci spotřebitelského obalu, neboť definice nenaplnitelnosti obalu v její úloze ochrany před

zneužitím musí být chápána rovněž ve smyslu právním, garantujícím originalitu označení obalu, k čemuž směřuje úprava podmínky „bez výměny“ vázanou k jednorázovému uzávěru v ust. § 3 odst. 1 písm. y) zákona ve spojení s definicí jednorázového uzávěru jako celku dle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona. Ostatně to, že podstata věci a sporu spočívala primárně v posouzení právní otázky, již naznačil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 111/2023-66 (bod 34) právě ve věci žalobkyně. Městský soud tak posuzoval, jak je vinařským zákonem garantována ochrana spotřebitele a jaké zákonné požadavky jsou kladeny na distributory vinných produktů.

72. Na uvedeném nemůže nic změnit ani stanovisko Ministerstva zemědělství ze dne 7. 5. 2021, neboť toto stanovisko není žádným závazným stanoviskem či aktem k věcnému posouzení podstaty sporu, je jen podmíněným vyjádřením názoru k dotazům Inspekce, bez příslušného skutkového a právního posouzení v smyslu vinařského zákona.
73. Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze uvážil, že se správní orgány rozhodující ve věci dopustily nezákonnosti v nesprávném skutkovém a právním posouzení věci v otázce legální definice spotřebitelského obalu, jak je obsažena v ust. § 3 odst. 1 písm. y) ve spojení s § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona, neboť nepřihlédly ke všemu, co v řízení vyšlo najevo a při právním posouzení smyslu a cíle novelizace právní úpravy se odklonily od zákonné úpravy pojmů, která právě tento smysl a cíl garantuje.
74. Oproti námitkám nesprávného právního posouzení věci soud neshledal důvodnou procesní námitku vytykající Inspekci nevymezení předmětu kontroly. Předmět kontroly byl seznatelný z úkonů kontroly obsažených v Dokladech o provedených kontrolních úkonech ze dne 1. 6. 2022 a ze dne 24. 6. 2022, zejména z dokumentované komunikace mezi žalobkyní a správním orgánem, zaměřené na dokladování dispozice s obaly konkrétních italských perlivých vín. Tato dokumentace svědčí o tom, že sice nikoliv při oznámení kontroly, ale v jejím průběhu byla žalobkyně dostatečně obeznámena s předmětem kontroly. S ohledem na závěry tohoto rozsudku se uvedená procesní námitka nadto nejeví jako podstatná. Soud s ohledem na své závěry ohledně věcné podstaty sporu nepovažoval za relevantní zbývat se výhradami žalobkyně vůči přístupu Inspekce k posuzování věci v rámci součinnosti se žalobkyní, které byly uplatňovány na základě předpokladů a hypotéz žalobkyně.
75. Vzhledem k tomu, že nesprávné právní posouzení základu věci vedlo k zásahu do práv žalobkyně vydaným opatřením o stažení předmětných vín z oběhu, soud shledal, že podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. jsou dány důvody pro zrušení nejen napadeného rozhodnutí, ale i Opatření inspektorky Státní potravinářské inspekce ze dne 23. 6. 2022 vydané v prvostupňovém řízení. V dalším řízení budou správní orgány vázány právním názorem soudu (§ 178 odst. 5 s. ř. s.).
76. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí poro přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a v nákladech právního zastoupení.
77. Náklady právního zastoupení byly žalobkyni přiznány za 5 úkonů právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby, replika předchozího zástupce žalobkyně, účast na jednání soudu, účast na vyhlášení rozsudku). Jde o 4 úkony po 3 100 Kč, a 1 úkon v poloviční výši 1 550 Kč, tj. ve výši 13 950 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a dále za 5x paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, tj. 1. 500 Kč. Soud nestanovil náhradu za doplnění žaloby ze dne 3. 10. 2023, neboť toto doplnění, jak vyplývá z jeho úvodu i podpisu,

bylo vypracováno samotnou žalobkyní (resp. jejím jednatelem) a ve vyúčtování zástupce ani není tento úkon uveden.

78. Žalobkyni dále byly přiznány náklady cestovného jeho právního zástupce dle jím předloženého vyúčtování, a to za 2x cestu na trasách Brno - Praha – Brno za dostavení se k soudu osobním vozidlem (dle technického průkazu AA SEDAN, 5E škoda,, SPZ 7 C13749), tedy ve výši 6 278 Kč a související náhradu za ztrátu času za celkový čas 5 hodin a 20 minut (tj. 22 započatých půlhodin dle § 14 odst. 3 vyhl.) za cesty 2x po trase Brno - Praha – Brno v částce 2 200 Kč. Celková částka nákladů za úkony, cestovné a ztrátu času tedy činí 15 450 Kč + 6 278 Kč + 2 200 Kč, tj. částku 23 928 Kč.
79. S připočtením částky DPH ve výši 5 024,88 Kč Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 23 928 Kč Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) s připočtením soudního poplatku pak celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, činí 31 952,88 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu